

N:o 229.

Af herr A. V. Ljungman, om ändrad lydelse af §§ 60 och 61 regeringsformen.

Vid 1886 års riksdag väcktes uti Andra Kammaren af herr J. G. Jansson i Hemmarö en motion med syfte, bland annat, att erhålla en sådan förändring af stadgandena uti §§ 57 och 60 regeringsformen, att derigenom vunnes ett närmare bestämmande af gränsen mellan Konungens administrativa och ekonomiska lagstiftningsmagt enligt 89 § regeringsformen och Riksdagens sjelfbeskattningsmagt enligt §§ 57, 60 och 73 regeringsformen, och då det utaf sju af Andra Kammarens ledamöter i konstitutionsutskottet vid samma riksdag i en reservation till detta utskotts utlåtande öfver nämnda motion (n:o 8, sid. 10—12) framställda förslaget synes väl motsvara ändamålet, får jag alltså, med hänvisning till den i reservationen lemnade motiveringen, hemställa,

det Riksdagen måtte antaga nedanstående förslag till ändring af §§ 60 och 61 regeringsformen, att hvila till vidare grundlagsenlig behandling:

§ 60.

1. Till bevillningar räknas tullmedlen, bränvinstillverknings- och andra accismedel, stämpelpappersmedlen samt hvad hvarje Riksdag dessutom särskildt såsom bevillning sig åtager. Ej må några allmänna afgifter, af hvad namn och beskaffenhet som helst,

utan Riksdagens samtycke kunna förändras, tullen å spannmål allena undantagen. Ej heller må Konungen statens inkomster förpakta eller, till vinning för sig och kronan eller enskilde personer, några monopolier fastställa eller annorlunda än i enlighet med uti lag eller författning fastställda grunder meddela koncessioner å anläggning af jernvägar, kanaler, telegrafer eller liknande samfärdsanstalter af monopolieartad beskaffenhet.

2. Särskilda afgifter för begagnande eller omedelbar förmån af statens inrättningar eller för påkallande af embetsåtgärd må af Konungen inom af Riksdagen bestämda gränser fastställas, dock att dylika afgifter, hvilka pålagts näring för bekostandet af anstalter till densammas förkofran, äfven om de ingå till statsverket, blott få för det med dem åsyftade ändamålet användas. Konungen ege ock att fastställa de afgifter, som af kommuner, korporationer eller enskilde må upptagas för begagnandet af monopolieartade inrättningar till enskildes gemensamma nytta och bekvämlighet.

§ 61.

Alla afgifter, som Riksdagen under de i mom. 1 af föregående paragraf nämnda titlar beviljat, skola utgöras intill slutet af det år, under hvars lopp den nya bevillningen af Riksdagen fastställd blifver.

Stockholm den 12 april 1890.

Axel Vilh. Ljungman.